

Na 18. niezelu po ſwetej tſchojoſezi.

Bog, kenz ſam ta luboſcž by, daj nam togo Dučha teje luboſcži, aby my we jago ſwetle huſnali, kaſu luboſcž jomu, ſamymi ſebe a tomu bliſhemu winowate ſimy, a napolnij naſche huiſchobu ſ takeju luboſcžu, twojeje luboſcži dla. Amen!

Gaž Jezus we naſhom žinſaiſhem evangeliju te ſłowa teje Božeje kaſni (3. Mos. 19, 18) bјatujo a žejo: „Ty derbiſch lubowasch twojego bliſhego, ako ſam ſel“ ga zo won ſ tym tak iwele groniſch, až my teke ſami ſe lubowasch dejmy. My dejmy lubowasch naſho ſchělo, dokulaž Bog to ſame ſtworil a drogo hukupil jo, tež to ſame k ſwojomu templou huſwolischi, - a ras tomu roſ. Eſchaſhionemu Jezuſowemu ſchělu rowne a teje niinerneje Eſchaſhnoſcži želbne huzhnisch zo (Phil. 3, 21). K tomu lubowanu naſchogo ſchěla pač ſluscha, až na to glēdamy, aby wono pſchi žywieńu a možy wostało, a až togodla ſa jago zarobu, draſtwu, wotpozhyk a ſtrowe ſe staramy. „Chtož ſam ſebe ſchoduszny, tomu grońe ſe pſchawom neigorschij ſloſnik“ (Spr. 28, 8), a tak ſloſnik jo ten, kotaryž ſam ſebe to žywieńe bero, nad kotarymž won knes ūjo, abo ſebe jo pſchekrozyjo pſches žrafche a žrēſche, ūpoznoſcž, wielku tužhzu, staroſcž a želo, a až won ſe ūetrobne do tſchachotow dajo. K tomu ſluscha, až ſe warnujomy pſched ſchylkimi gręchami; woſebnie pač pſched tym hurſtom a pijanſtwom, kenz jadno žrēdlo jo iwele žałoscži, a togodla iot Boga ſakasane, a kotaregož koniž to ſatamań.